

Tamura Rjúicsi

Hazatérés

*Egyetlen szót sem lett volna szabad megjegyezniem
Egy szavak nélküli világban
A jelentés nélküli jelentések világában élni
Vajon milyen lett volna?*

*Ha gyönyörű szavak állnak rajtad bosszút
Azzal nekem semmi dolgom
Ha csendes jelentés szívárog belőled, mint a vér
Nekem ahhoz sincs közöm*

*Kedves szemeidben a könny
A kín, ami néma nyelvedről csöpög
Ha a világunkban nem lennének szavak
Egyszerűen csak bámulnám ezeket és elsétálnék, azt hiszem*

*Könnyeidben, mint a gyümölcs magjában, ott van a jelen-
tés?
Egy csepp véredben ott visszhangzik remegve
e világ fénylő alkonya?*

*Egyetlen szót sem lett volna szabad megjegyezniem
De beszélek japánul és egy egészen kicsit más nyelveken is
Hát itt állok megkövülve a könnyeidben
És a véred törölgetem, egyedül*

Távoli ország

*Az én szenvedésem
Egyszerű valami
Mint egy távoli országból érkezett állat gondozásához
Nincs hozzá pontos módszer*

*Az én versem
Egyszerű valami
Mint egy távoli országból érkezett levélhez
Nincsenek hozzá passzoló könnyek*

*Az én örömöm és gyászom
Még ezeknél is egyszerűbbek
Mint a távoli országból érkezett emberek megölésére
Nincsenek rájuk valódi szavak*

Tamura Rjúicsi (田村隆一, 1923–1998) a második világháború utáni japán irodalom meghatározó szerzője: költő, esszéista és műfordító. Felsőfokú tanulmányait a rangos Meidzsi Egyetemen folytatja, itt szerez diplomát irodalomból és itt ismerkedik meg az (európai) modernizmussal is, ami később egész életművére nagy hatással lesz. 1947-ben alapítják meg fiatal költőbarátaival – többek között Ajukava Nobuóval – saját folyóiratukat, amit T. S. Eliot verse után *Arecsinek* (荒地), vagyis *Átokföldjének* neveznek el. Első önálló kötete 1956-ban jelenik meg *Négyezer nap és éj* (四千の日と夜) címmel, a háború utáni évtizedben íródott verseiből válogatva. Második kötete, az 1962-es *Szavak nélküli világ* (言葉のない世界) megjelenésétől a 20. század második felének egyik legfontosabb japán költőjeként tartják számon. Élete során huszonöttnél több verseskötetet, két novelláskötetet, számtalan esszét és tekintélyes mennyiségű fordítást publikált – egyebek mellett Agatha Christie tucatnyi könyvét ültette át japánra. 1998-ban hunyt el, utolsó, posztumusz kötete szintén ebben az évben jelent meg *A megtért utazó* (帰ってきた旅人) címmel.

Simon Márton fordításai